

KotonaTontut jouluillallisella

Lähemmäs sata eli 52 VihdoinkinKotonaTonttua oli ilmoittautunut katsastamaan kotivaruskuntansa tärkeitä toimintoja ja muita vastaavia, esimerkiksi toisia VihdoinkinKotonaTonttuja, Upinniemelle. Toivotettiin heidät tänä vuonna tervetulleiksi, vai oltiin viime vuodesta opittu mitään? Vai kuultiinko vain koskettava joulutarina? Kaksi joulua oltiin oltu evakossa kotivaruskunnasta, mutta nyt olivat portit auki ja lumina varuskunta näytti parhaat puolensa valojen loisteessa. Väittivät, että oli jotain muuttunutkin sitten 60-luvun.

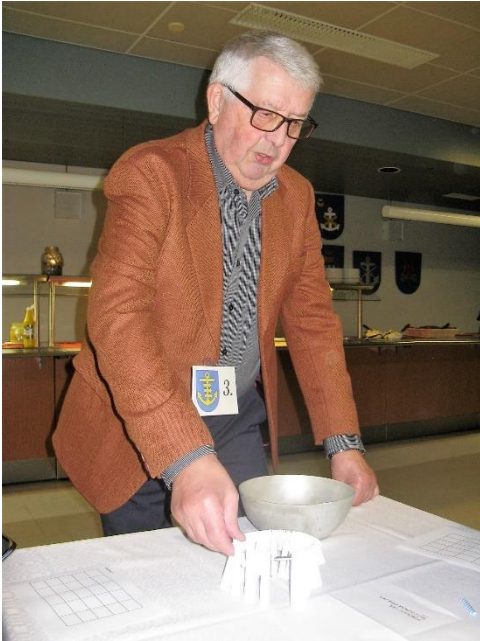
Ruokailujärjestys oli päätetty tällä kertaa tasapuolisuuden nimissä arpoa, vaikka se lopulta ei järjestystä muuttanutkaan. Arpa osui perinteitä kunnioittaen vanhimman tontun pöytään, joka pääsi siten myös ensimmäisenä santsaamaan. Kiilailuyritykset ja siihen ylyttäminen torjuttiin painokkaasti. Yritys tiskin tyhjentämiseen oli kaikilla pöydillä hyvä, mutta ruoka ei tälläkään kerralla päässyt loppumaan. Puoli kiloa lisää painoa jouluna pitää rypyt loitolla.

Eikä se ole mikään LeijonaCatering VaruskuntaravintolaAnkkurinHenkilökuntasiiipi, jossa kaikilla on pehmeän leivän kortti. Se on meille ruokala, jossa tarjotaan kaloreita ja makuja ilman härveliä. Varsinkin näin joulun aikaan.

Pöytien vanhimiksi valitut naiset pitivät järjestyksen hyvänä. Ei ollut miehillä pipoa tahi huppua päässä, eikä takkia levällään.

Jorma Kellomäki kiersi esittelemässä SA Int m/30 risteilijää. Eikä Tellervo Welin kuppiin sylkäissyt, vaan kiltisti maksoi sinne arpalippunsa.

Atte Kainulainen pisti tapansa mukaan vanhat ihmiset liikkeelle ja tekemään, molemmista päistä. Tällä kertaa se tapahtui nimibingon merkeissä. Kasvot ja lempinimet olivat tuttuja, mutta mikä olikaan oikea nimi, entä sukunimi?

Kun 25 oikeaa ja aitoa nimeä piti kerätä viiteen riviin, piti itse kunkin käydä tietonsa

varmistamassa tai täydentämässä. Jos joku oli tullut ulkoa sisään joukkoon tai eri ikäluokasta, oli tämä oiva tapa tutustua uusiin kasvoihin. Vanhin ikäluokkahan oli siirtynyt eläkkeelle ennen nuorimpien taloon tuloa.

Rivit saatiin kirjoitettua täyteen ja suoriksi ja sen jälkeen nimiä huudettiin. "Täällä"-vastaukset kaikuivat salissa, mutta bingojakin alkoi löytymään. Ei yhtä eikä kahta, vaan useampikin voittaja löytyi. Samalla viimeisetkin nimet ja kasvot yhdistyivät. Kylmäketjukaan ei katkennut.

Ennen kahvia ja jotta joulu ei unohtuisi, saimme kuulla Anneli Nurmisen joulurunon ja

tilaisuuden hetken rauhoittua.

Heikki Harinen ja Ari Tiainen viimeisestä vuorossa olevasta kahvihakupöydästä odottamassa liikkeellelähtökäskyä. Tapahtuiko saman tien, luvan kanssa, santsaamista vai tuplaamista?

Jotta jotain jännitystäkin olisi saatu ilmaan, seuraavana vuorossa olivatkin arpajaiset. Tapani Flyktman oli jälleen kerran loihnut monisyisen arpajaistapahtuman. Ei riittänyt, että arpaonni osui kohdalle. Vielä piti selvittää kirjekuorien salaisuus. Näin vastuu siirtyi toimikunnalta voittajan omille harteille.

Mutta ensimmäisessä vaiheessa arpajaisäntä Jorma Kellomäki joutui toki arpomaan itselleen onnettaren, joka tällä kertaa sattui jälleen osumaan Senja Siivosen kohdalle. Vanhalla rutiinilla voittajat seulottiin juhlaväen keskuudesta.

Vanhalla rutiinilla todellakin. Päävoitto meni viimevuotiseen tapaan samalle henkilölle, joka häveliäisyyttään pani edunvalvojansa noutamaan palkintoa. Omansa tämä oli ottanut jo aikaisemmin.

Se parhaiten nauraa, jonka suussa sika maistuu.

Voittojen keskittyessä tiettyihin pöytiin heräsi epäily muustakin vilunkipelistä. Mutta todisteiden puuttuessa, täytyi tyytyä kahvipöydän antimisiin. Se sentään saatiin osiltaan tyhjäksi.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Viime vuoden pyyntöön tanssinälkäisille vastattiin. Ja tanssin askelin tämäkin juhla päättyi sekä kevein kengin poistuimme ruokalastamme lumisateiseen kotivaruskuntaan valmistautumaan ensi vuoden juhlaan. Toki joulu ja muut juhlat siinä välissä.

Kiitokset vielä kerran kaikille osallistujille.
Ankkurijäsentoimikunta